

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทำการศึกษา การตีความคำว่า อบายมุข ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาปัจจุบัน โดยใช้นักศึกษาที่เรียนวิชาความจริงของชีวิตในปีการศึกษา 2553/1 เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาและเก็บข้อมูล

ในส่วนที่ว่าด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นการวิเคราะห์ในสามส่วนคือ

1. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ซึ่งเป็นการตีความโดยทั่วไปของนักคิด
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถาม
3. การตีความและนัยยะที่สะท้อนผ่านการตีความ

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ซึ่งเป็นการตีความโดยทั่วไปของนักคิด

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า การตีความโดยทั่วไปนี้เป็นการตีความตามความหมายโดยใช้การอธิบายศัพท์เป็นเกณฑ์โดยอาศัยศัพท์คือ “อบาย” และ “มุข” เป็นเกณฑ์ในการใช้อธิบายซึ่งได้ข้อสรุปว่า คำว่า “อบายมุข” คือ “ทางที่ก่อให้เกิดความเสื่อมและความฉิบหายในการดำเนินชีวิตและเป็นทางที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทางกายและทางจิตใจ”

การตีความคำว่า อบายมุข โดยท่านพุทธทาสภิกขุ เป็นการตีความความหมายอย่างกว้าง แต่การตีความเช่นนี้ก็เกินไปตามหลักการแห่งเจตนารมณ์ทางศาสนาทั้ง 3 ข้อคือ

1. สัพพปาปสฺส อภรณํ การไม่ทำชั่วทั้งปวง
2. กุสลสูปสมฺปทา การทำกุศลให้ถึงพร้อม
3. สจฺจิตฺตปริโยทปนํ การทำใจให้ผ่องใส

การตีความเช่นนี้เป็นการศึกษาตามหลักเจตนารมณ์ของการบัญญัติศีลทั้งระดับต้น ระดับกลางและระดับอุกฤษ้อย่างแท้จริงเพราะการตกหลุมอบายมุขนั้นเป็นทั้งความเสื่อมทางกาย ความเสื่อมทางจิตและก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนและทรัพย์แห่งตนทั้งนั้น

ส่วนหากจะมีคำถามว่า แล้วทำไมอบายต่าง ๆ เหล่านี้จึงมีอยู่ได้; หวยใต้ดินทำไมจึงมี โรงงานยาสูบที่เป็นรัฐวิสาหกิจยังมี โรงงานสุรายังมีอยู่ คับ บาร์; ต่าง ๆ ทำไมจึงมีอัตราเติบโตก้าวกระโดด การเติบโตของสิ่งเหล่านี้ย่อมหมายความว่า คนในสังคมบริโภคสิ่งเหล่านี้มากขึ้นด้วย

คำตอบนี้มีปัญญา เฉลิมชัยกิจ(2549)ได้อธิบายไว้ว่า การที่อบายมุขต่าง ๆ ไม่สามารถขจัดให้หมดไปได้จากสังคมไทยก็เพราะว่า สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของภาษีที่สร้างรายได้ให้กับรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยมาแล้ว มันฝังแน่นเกินกว่าที่จะตัดทิ้งไปและที่สำคัญสังคม(โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาล)ยังคงมองว่า เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินไปของสังคมไทย

ปัจจัยด้านจิตใจนั้นศศิวรรณ กำลังเสริมสิน(2551)ได้ให้คำตอบว่า เพราะในสภาวะแห่งโลกาภิวัตน์นั้นคนรู้สึกโดดเดี่ยว รู้สึกแปลกแยกจากสังคมมากขึ้น สิ่งที่เป็นอบายมุขต่าง ๆ ที่มีอยู่ในลักษณะเป็นความ

บันเทิงนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนไม่รู้สึกละอายต่อตนเองและต่อสังคมและเมื่อคนในสังคมหันไปหึ่งสิ่งเหล่านี้มากขึ้น อัตราการเติบโตของธุรกิจเกี่ยวกับแสวงหาชื่อเสียงและความบันเทิงจึงมีมากขึ้นและโตอย่างรวดเร็ว และการบริโภคสิ่งเหล่านี้เป็นประจำในชีวิตได้ทำให้คนในสังคมเชื่อว่า มันกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเขา กลายเป็นความเสพติดของคนและของสังคมไปในที่สุด

วิธีการสำหรับการปิดกั้นอบายมุขนั้นเป็นเรื่องปัจเจกที่คนแต่ละคนจะปฏิบัติตนอย่างไร หลวงพ่อพุทธทาส(2548: 142-143)ได้เสนอแนะว่า ให้เขารู้จักอบายและอบายมุข อบายที่เห็นตัวอย่างง่าย ๆ ก็อบายสัตว์เครื่องาน เปรต อสุรกาย พอร้อนในเป็นนรก พอโง้งเป็นสัตว์เครื่องาน พอหิวทะเขอทะยานก็เป็นเปรต พอซี้จลาคลี่เป็นอสุรกาย สำหรับคนชาวบ้านทั่วไปที่ทันตาเห็นเรื่องอบายก็คืออบายมุข ปากทางแห่งอบายคิม้นำมา เกี่ยวกับกลางคือ ดูการเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านทำการงาน...ต้องให้เด็ก ๆ เขารู้จักอบายและอบายมุขคู่กันไปเลย ดังนั้น โดยนัยยะของท่านพุทธทาสก็คืออาจจะต้องสอนกันอย่างจริงจัง เป็นกิจลักษณะในโรงเรียนทุกระดับชั้น

มีข้อสังเกตที่น่าคิดก็คือว่า ประเทศไทยยอมรับโดยพฤตินัยว่า เป็นสังคมพุทธศาสนา แต่ทั้งหลายทั้งปวงพุทธบริษัทไม่เคยพยายามนำหลักการที่พุทธศาสนาสั่งสอนมาปฏิบัติจริงในชีวิตเลยแม้แต่เรื่องพื้นฐานคือศีล 5 ข้อ อบายมุขเป็นสิ่งที่พุทธศาสนาย้ำชัดว่า เป็นสิ่งปิดกั้นมนุษย์จากความดีงามทั้งปวงและเป็นสิ่งที่จะก่อความเดือดร้อนรำคาญใจแก่ผู้ลุ่มหลงอยู่หรือเพียงแค่ลอง แต่ในทางกลับกันสิ่งที่เรียกว่า อบายมุขทุกชนิดทุกประเภทมีอยู่มากที่สุดในประเทศไทยอย่างไม่น่าจะเป็นไปได้

ส่วนวิธีที่รัฐจะแก้ไขได้นั้นก็มีอยู่นั่นคือว่า รัฐต้องเลือกอย่างเด็ดขาดระหว่างสุขภาพทางร่างกาย สุขภาพทางจิตใจและสุขภาพทางจิตวิญญาณของคนในชาติ หรือหากสังคมยอมรับร่วมกัน ได้แล้วก็สร้างอบายมุขต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เป็นสิ่งถูกต้องและเกิดประโยชน์ต่อสังคม

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปวิเคราะห์แล้วและแปลค่าผลที่ออกมาจะได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คิมสุราของมีนเมา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	9	4.5	4.5	4.5
2.00	12	6.0	6.0	10.5
3.00	179	89.5	89.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการคิมสุราและของมีนเมาเป็นอบายมุขจำนวน 179 คน คิดเป็น 89.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 12 คนคิดเป็น 6% และที่ตอบว่าไม่แน่ใจจำนวน 9 คน คิดเป็น 4.5% จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจว่า การคิมสุราเป็นอบายมุขมีมากกว่าทั้ง 2 กลุ่มการตีความและการเข้าใจเช่นนี้เป็นสิ่งที่สอดคล้องและถูกต้องตามหลักการ ในค่านิยม

ตารางที่ 2 ชื่อห่วย, ลอตเตอรี่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	15	7.5	7.5	7.5
2.00	52	26.0	26.0	33.5
3.00	133	66.5	66.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการซื้อห่วยหรือลอตเตอรี่ เป็นอบายมุขจำนวน 133 คน คิดเป็น 66.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็น 26.0% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 15 คน คิดเป็น 7.5% จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจว่าการซื้อห่วยเป็นการพนัน เป็นสิ่งผิดมีอัตราลดลงเมื่อเทียบกับข้อที่ 1 และเพิ่มขึ้นในส่วนที่ตอบว่าไม่เป็นอบายมุขซึ่งสื่อัยยะว่า เมื่อไม่เป็นการพนันก็สามารถทำได้และนี่ก็น่าจะเป็นคำตอบว่า ทำไมสลากกินแบ่งรัฐบาล ห่วยใต้ดินจึงไม่หมดไปจากสังคม

ตารางที่ 3 ชื่อ - ขาบริการทางเพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	11	5.5	5.5	5.5
2.00	65	32.5	32.5	38.0
3.00	124	62.0	62.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าชื่อขาบริการทางเพศ เป็นอบายมุขจำนวน 124 คน คิดเป็น 62% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็น 32.5 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 11 คน คิดเป็น 5.5% จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อนี้ยังเป็นไปตามที่กรอบแนวคิดเรื่องอบายมุขที่ได้นิยามไว้

ตารางที่ 4 เกี่ยวกับกลางคืน/ดูหมอลำ คอนเสิร์ต, ดุมหรสพ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	21	10.5	10.5	10.5
2.00	55	27.5	27.5	38.0
3.00	124	62.0	62.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าเกี่ยวกับกลางคืน เป็นอบายมุขจำนวน 124 คน คิดเป็น 62% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็น 27.5% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 21 คน คิดเป็น 10.5% จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยการตีความที่สลับซับซ้อน

ตารางที่ 5 ติดเกมส์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	22	11.0	11.0	11.0
	2.00	79	39.5	39.5	50.5
	3.00	99	49.5	49.5	100.0
Total		200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าคิดเกมส์ เป็นอบายมุขจำนวน 99 คน คิดเป็น 49.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 79 คน คิดเป็น 39.5 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 22 คน คิดเป็น 11 % จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจว่าการตีความว่า การเล่นเกมไม่ใช่อบายมุขเป็นสิ่งผิดซึ่งอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของสื่อในกระแสโลกาภิวัตน์และความเข้าใจแบบหยาบ ๆ ของผู้ตีความ

ตารางที่ 6 หนีเรียน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	49	24.5	24.5	24.5
	2.00	94	47.0	47.0	71.5
	3.00	57	28.5	28.5	100.0
Total		200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 6 หนีเรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการหนีเรียนเป็นอบายมุขจำนวน 57 คน คิดเป็น 28.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 94 คน คิดเป็น 47 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 49 คน คิดเป็น 24.5 % จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจว่าการหนีเรียนไม่เป็นอบายมุขเป็นสิ่งที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อระบบสังคมและน่าตกใจอย่างยิ่งซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเข้ามาดูแลอย่างเร่งด่วน

ตารางที่ 7 คบอันตราย/ มีอันตรายเป็นเพื่อน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	47	23.5	23.5	23.5
	2.00	96	48.0	48.0	71.5
	3.00	57	28.5	28.5	100.0
Total		200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการคบอันตรายหรือมีเพื่อนเป็นอันตรายเป็นอบายมุขจำนวน 57 คน คิดเป็น 28.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 96 คน คิดเป็น 48 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 47 คน คิดเป็น 23.5 % จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจว่า การคบอันตรายเป็นเพื่อนไม่เป็นอบายมุขสะท้อนให้เห็นว่า มุมมองของการมองคนอันตรายเปลี่ยนไปและความเข้าใจดังกล่าวนี้เป็นอันตรายในเชิงโครงสร้างสังคม

ตารางที่ 8 ไม่อ่านตำราเรียน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	39	19.5	19.5	19.5
2.00	142	71.0	71.0	90.5
3.00	19	9.5	9.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการไม่อ่านตำราเรียนเป็นอบายมุขเพียง 19 คน คิดเป็น 9.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวนมากถึง 142 คน คิดเป็น 71% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 39 คน คิดเป็น 19.5 % จะเห็นได้ว่า 71% ของผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า การไม่อ่านตำราไม่เป็นอบายมุข เราอาจไม่ต้องคิดย้อนไปถึงขั้นที่ว่า การอ่านหนังสือเป็นอบายมุข นักศึกษาจึงไม่อ่านตำราเรียน แต่จากการตอบเช่นนี้บ่งชี้คุณภาพการศึกษาและคุณภาพสังคมอย่างลึกซึ้ง

ตารางที่ 9 จับกลุ่มแข่งรถมอเตอร์ไซค์ (เด็กแว้น, สกอย)

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	28	14.0	14.0	14.0
2.00	98	49.0	49.0	63.0
3.00	74	37.0	37.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่า การจับกลุ่มกันแข่งรถมอเตอร์ไซค์ (เด็กแว้น หรือ สกอย) เป็นอบายมุขจำนวน 74 คน คิดเป็น 37 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 98 คน คิดเป็น 49 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 28 คน คิดเป็น 14% จะเห็นได้ว่าคนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามนี้เห็นว่า การจับกลุ่มแข่งรถไม่เป็นอบายมุข ดัชนีชี้วัดนี้ยังมองผ่านไปถึงขั้นที่ว่า การละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมืองจะเกิดขึ้นมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 10 นอนตื่นสาย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	28	14.0	14.0	14.0
2.00	105	52.5	52.5	66.5
3.00	67	33.5	33.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการนอนตื่นสายเป็นอบายมุขจำนวน 67 คน คิดเป็น 33.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 105 คน คิดเป็น 52.5 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 28 คน คิดเป็น 14 % นิยามที่ได้ยินกันคือ นอนตื่นสาย อยทำกิน หมิ่นเงินน้อย คอยวาสนา ถือว่า เป็นอบายมุข แต่คำตอบที่ได้คือ การนอนตื่นสาย ไม่เป็นอบายมุข แสดงว่า มุมมองต่าง ๆ บิดเบี้ยวไปหมด

ตารางที่ 11 ความเกียจคร้าน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	47	23.5	23.5	23.5
2.00	96	48.0	48.0	71.5
3.00	57	28.5	28.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าความเกียจคร้านเป็นอบายมุขจำนวน 57 คน คิดเป็น 28.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 96 คน คิดเป็น 48% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 47 คน คิดเป็น 23.5% จะเห็นได้ว่า การตอบว่า การไม่เกียจคร้านไม่เป็นอบายมุขนั้นเป็นทัศนคติที่คิดอย่างร้ายแรงในการดำเนินชีวิตประจำวันเพราะข้อเท็จจริงคือคนต้องขยันทำมาหากิน ขยันอ่านหนังสือ ขยันทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์

ตารางที่ 12 นั่งเป็นเพื่อนขณะที่เพื่อนเล่นไพ่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	44	22.0	22.0	22.0
2.00	59	29.5	29.5	51.5
3.00	97	48.5	48.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 12 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่านั่งเป็นเพื่อนขณะที่เพื่อนเล่นพนันเป็นอบายมุขจำนวน 97 คน คิดเป็น 48.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 59 คน คิดเป็น 29.5 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 44 คน คิดเป็น 22 % อันที่จริงคำถามนี้เป็นคำถามที่สลับซับซ้อนกว่าหลายคำถามที่พบก่อนหน้านี้ แต่จากคำตอบที่ได้จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นที่ถูกต้อง

ตารางที่ 13 คุยโทรศัพท์โดยไม่ได้รับสาระประโยชน์/ คุยโทรศัพท์ขณะอาจารย์สอน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	43	21.5	21.5	21.5
2.00	104	52.0	52.0	73.5
3.00	53	26.5	26.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการคุยโทรศัพท์ไม่ได้รับสาระประโยชน์/ คุยโทรศัพท์ขณะอาจารย์สอนเป็นอบายมุขจำนวน 53 คน คิดเป็น 26.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 104 คน คิดเป็น 52 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 43 คน คิดเป็น 21.5 % จะเห็นได้ว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตีความคำว่าอบายมุขต่างกับ อบายมุข ที่ได้นิยามตามที่ราชบัณฑิตได้นิยามไว้ข้างต้น คือไม่ได้มองว่า การคุย/โทรโดยไม่ได้รับประโยชน์อะไรทำให้เสียทรัพย์

ตารางที่ 14 เข้าเรียนสาย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	33	16.5	16.5	16.5
2.00	115	57.5	57.5	74.0
3.00	52	26.0	26.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 14 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการเข้าเรียนสายเป็นอบายมุขจำนวน 52 คน คิดเป็น 26% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 115 คน คิดเป็น 57.5% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 33 คน คิดเป็น 16.5% จะเห็นได้ว่า 115 คนหรือ 57% เข้าใจว่า การเข้าเรียนสาย หนีเรียน ไม่เป็นอบายมุข ความเข้าใจเช่นนี้มีผลอย่างลึกซึ้งในเชิงโครงสร้างของสังคม

ตารางที่ 15 เล่นพนันบอล

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	10	5.0	5.0	5.0
2.00	51	25.5	25.5	30.5
3.00	139	69.5	69.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 15 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการเล่นพนันบอลเป็นอบายมุขจำนวน 139 คน คิดเป็น 69.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 51 คน คิดเป็น 25.5% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 10 คน คิดเป็น 5.0% การเข้าใจว่า พนันบอลเป็นอบายมุขนั้นเป็นความเข้าใจพื้นฐานที่แทบจะไม่ต้องอาศัยการตีความใด ๆ

ตารางที่ 16 เล่นฟุตบอลโดยมีข้อตกลงว่า ผู้แพ้เลี้ยงน้ำอัดลม

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	27	13.5	13.5	13.5
2.00	69	34.5	34.5	48.0
3.00	104	52.0	52.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 16 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าเล่นฟุตบอลโดยมีข้อตกลงว่า ผู้แพ้เลี้ยงน้ำอัดลมเป็นอบายมุขจำนวน 104 คน คิดเป็น 52% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 69 คน คิดเป็น 34.5% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 27 คน คิดเป็น 13.5% อันที่จริงคำถามนี้เป็นคำถามที่สลับซับซ้อนกว่าหลายคำถามที่พบก่อนหน้านี้ แต่จากคำตอบที่ได้จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นที่ถูกต้องซึ่งก็น่าสนใจว่า อะไรคือปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจต่อเรื่องที่สลับซับซ้อนเช่นนี้

ตารางที่ 17 หลอกผู้หญิง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	30	15.0	15.0	15.0
2.00	75	37.5	37.5	52.5
3.00	95	47.5	47.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 17 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการหลอกผู้หญิงเป็นอบายมุขจำนวน 95 คน คิดเป็น 47.5 % ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 75 คน คิดเป็น 37.5 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 30 คน คิดเป็น 15% การเข้าใจว่า การหลอกผู้หญิงเป็นอบายมุขนั้นเป็นความเข้าใจพื้นฐานที่แทบจะไม่ต้องอาศัยการตีความใดๆ เพราะในนิยามที่ชัดเจนว่า การเป็นนักเลงผู้หญิงเป็นอบายมุข

ตารางที่ 18 สูบบุหรี่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	16	8.0	8.0	8.0
2.00	46	23.0	23.0	31.0
3.00	138	69.0	69.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 18 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการสูบบุหรี่เป็นอบายมุขจำนวน 138 คน คิดเป็น 69% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 46 คน คิดเป็น 23% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 16 คน คิดเป็น 8.0% การเข้าใจว่าการสูบบุหรี่เป็นอบายมุขนั้นเป็นความเข้าใจพื้นฐานซึ่งอาจจะประกอบด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่รณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องในสังคม

ตารางที่ 19 เล่นไพ่, ไฮโล

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	12	6.0	6.0	6.0
2.00	41	20.5	20.5	26.5
3.00	147	73.5	73.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 19 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการเล่นไพ่ เล่นไฮโล เป็นอบายมุขจำนวน 147 คน คิดเป็น 73.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 41 คน คิดเป็น 20.5% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 12 คน คิดเป็น 6 % การเข้าใจว่าการเล่นไพ่ ไฮโลเป็นอบายมุขนั้นเป็นความเข้าใจพื้นฐานที่แทบจะไม่ต้องอาศัยการตีความใดๆ

ตารางที่ 20 อายุที่จะช่วยพ่อ – แม่ชายของหรือทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	30	15.0	15.0	15.0
	2.00	144	72.0	72.0	87.0
	3.00	26	13.0	13.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 20 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการอายุที่จะช่วยพ่อ – แม่ชายของหรือทำงานเป็น
 หมายมุขจำนวน 26 คน คิดเป็น 13% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 144 คน คิดเป็น 72 % และตอบว่า ไม่แน่ใจ
 จำนวน 30 คน คิดเป็น 15 % จากคำตอบนี้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มประชากรมีความเข้าใจว่า การทำมาหาเลี้ยงชีพ
 ด้วยสัมมาชีพเป็นเรื่องที่หน้าอายุ ไม่สมควรที่จะทำ เป็นสิ่งที่น่าตกใจและต้องได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วน

ตารางที่ 21 เอาเปรียบเพื่อน/ รังแกเพื่อน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	35	17.5	17.5	17.5
	2.00	120	60.0	60.0	77.5
	3.00	45	22.5	22.5	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 21 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการเอาเปรียบเพื่อน/ รังแกเพื่อนเป็นหมายมุขจำนวน
 45 คน คิดเป็น 22.5% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 120 คน คิดเป็น 60 % และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 35 คน
 คิดเป็น 17.5 % คำตอบนี้มีความสอดคล้องกันกับโพลที่สำนักโพลหลายสำนักเคยได้นำเสนอมาแล้วก่อน
 หน้านั้นนั่นคือ ขอมรับให้มีการเอาเปรียบและทุจริตคอร์รัปชันได้

ตารางที่ 22 เสพติดสินค้าฟุ่มเฟือย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	18	9.0	9.0	9.0
	2.00	74	37.0	37.0	46.0
	3.00	108	54.0	54.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 22 กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าการเสพติดสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นหมายมุขจำนวน 108
 คน คิดเป็น 54% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 74 คน คิดเป็น 37% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 18 คน คิดเป็น
 9% จะเห็นได้ว่า การตีความเรื่องสินค้าฟุ่มเฟือยนี้ค่อนข้างเป็นเรื่องปัจเจกมากเพราะว่าขอบเขตของคำว่า
 เสื่อมนี้ ขึ้นอยู่กับทรัพย์สินของคนแต่ละคน และหากกลุ่มตัวอย่างคิดว่า การเสพติดสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นสิ่งที่ทำ
 ให้สูญเสียทรัพย์โดยเปล่าประโยชน์ก็เป็นเรื่องถูกต้อง

ตารางที่ 23 มีสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับแฟนคนอื่น/ นอกใจแฟนตัวเอง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	34	17.0	17.0	17.0
	2.00	62	31.0	31.0	48.0
	3.00	104	52.0	52.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 23 มีสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับแฟนคนอื่น/ นอกใจแฟนตัวเอง จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่า มีสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับแฟนคนอื่น/ นอกใจแฟนตัวเองเป็นอบายมุขจำนวน 104 คน คิดเป็น 52% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 62 คน คิดเป็น 31% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 34 คน คิดเป็น 17% การเข้าใจว่าการนอกใจแฟนเป็นอบายมุขนั้นเป็นความเข้าใจพื้นฐานที่แทบจะไม่ต้องอาศัยการตีความใด ๆ เพราะในนิยามที่ชัดเจนว่า การเป็นนักเลงผู้หญิงเป็นอบายมุข

ตารางที่ 24 ทูจริต/ ทูจริตในการสอบ/ ลอกข้อสอบเพื่อน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	34	17.0	17.0	17.0
	2.00	70	35.0	35.0	52.0
	3.00	96	48.0	48.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 24 ทูจริต/ ทูจริตในการสอบ/ ลอกข้อสอบเพื่อน จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่า ทูจริต/ ทูจริตในการสอบ/ ลอกข้อสอบเพื่อนเป็นอบายมุขจำนวน 96 คน คิดเป็น 48% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็น 35% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 34 คน คิดเป็น 17%

ตารางที่ 25 อ้างว่า เข้าอยู่ ร้อนมาก หนาวมาก เย็นแล้ว ฯลฯ แล้วไม่ทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	43	21.5	21.5	21.5
	2.00	114	57.0	57.0	78.5
	3.00	43	21.5	21.5	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

จากตารางที่ 25 อ้างว่า เข้าอยู่ ร้อนมาก หนาวมาก เย็นแล้ว ฯลฯ แล้วไม่ทำงาน จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ตอบว่าอ้างว่า เข้าอยู่ ร้อนมาก หนาวมาก เย็นแล้ว ฯลฯ แล้วไม่ทำงานเป็นอบายมุขจำนวน 96 คน คิดเป็น 48% ตอบว่าไม่เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็น 35% และตอบว่า ไม่แน่ใจจำนวน 34 คน คิดเป็น 17% การเข้าใจว่า อ้างดันถือได้ว่า เป็นการนิยามที่ถูกต้องตามหลักการของการนิยามต่อสิ่งที่เป็นอบายมุข

4.3 การตีความและนัยยะที่สะท้อนผ่านการตีความ

จากข้อมูลที่ได้ภาพรวมจะพบว่า นักศึกษาจะเข้าใจเฉพาะความหมายแคบ ๆ ที่ได้ยินบ่อย ๆ เช่น นักเลงผู้หญิง นักเลงสุรา นักเลงการพนัน เท่านั้นว่าเป็นอบายมุข ซึ่งหากพิจารณาให้ถี่จะพบว่า การตีความ

ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างโดยมากไม่ได้ตีความภายใต้กรอบของการอธิบายว่า อบายมุข คือ หนทางแห่งความเลื่อม ปากทางแห่งความพินาสติบหาย อย่างที่ปรากฏในนิยามทั่วไปและเช่นที่ท่านผู้รู้ได้อธิบายไว้

มีตัวอย่างของคำถามหลาย ๆ คำถามที่นักศึกษากลุ่มใหญ่ตอบแล้วสะท้อนให้เห็นภาพรวมของสังคมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ได้ชัดเจน ได้แก่คำถามที่ว่า การหนีเรียนและการคบอันธพาลเป็นอบายมุขหรือไม่ จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบว่า ไม่เป็นถึง 47% มากกว่าที่ตอบว่า เป็นซึ่งมีอยู่ 28.5% การจับกลุ่มแข่งรถมอเตอร์ไซด์ เด็กแว้น เด็กสกอยตอบว่า ไม่เป็นอบายมุขมากถึง 49% มากกว่ากลุ่มที่ตอบว่าเป็นซึ่งมี 37%

ที่น่าสนใจกว่านั้นคือคำถามที่ว่า การไม่อ่านตำราเรียนเป็นอบายมุขหรือไม่ กลุ่มตัวอย่าง 71% ตอบว่า ไม่เป็นอบายมุขและตอบว่าเป็นอบายมุขเพียงแค่ 9.5% การเข้าเรียนสายไม่เป็นอบายมุขมี 57.5% เป็นอบายมุข 26% คุยกัน/คุยโทรศัพท์ขณะที่อาจารย์ทำการสอนหรือบรรยายไม่เป็น อบายมุข 52% เพียง 25.5% ที่ตอบว่าเป็นซึ่งหากจะพิจารณาแค่ผิวเผินอาจไม่เป็นปัญหา แต่สำหรับคำตอบนี้ถือว่าสะท้อนสถานการณ์ทางการศึกษาได้เป็นอย่างดีเพราะนี่เป็นคำตอบที่เป็นของนักศึกษาซึ่งมีหน้าที่ต้องอ่าน ต้องเรียน เป็นความรับผิดชอบอย่างปฏิเสธไม่ได้ ซึ่งส่วนหนึ่งก็สอดคล้องกับคำตอบว่าการหนีเรียนไม่เป็นอบายมุขนั่นเอง

อีกคำถามที่น่าสนใจไม่แพ้กันคือคำถามที่ว่า อยที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานหรือขายของ(ทำมาหาเลี้ยงชีพ)เป็นอบายมุขหรือไม่ คำตอบที่ได้คือ ไม่เป็น 72% ตอบว่าเป็น 13% คำถามที่ว่า ความเกียจคร้านเป็นอบายมุขหรือไม่ ตอบว่าไม่เป็น 48% ตอบว่าเป็น 28.5% และคำถามที่ว่า การอ้างนั่น อ้างนี่ เช่นเข้าอยู่ สายแล้ว เป็นต้น แล้วไม่ทำการงาน เป็นอบายมุขหรือไม่ ตอบว่า ไม่เป็นมากถึง 57% ตอบว่าเป็นเพียง 21.5% ซึ่งถ้าพิจารณาให้ดีแล้วมันจะสะท้อนให้เห็นได้ว่า นักศึกษาเหล่านี้เมื่อจบออกไปจะตกงานเพราะนอนตื่นสายได้ อยทำกินได้ เกียจคร้านได้ และหากเราไปสัมภาษณ์เช่นนี้ก็สามารถตอบได้ว่า คุณภาพชีวิตของเด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างไร รวมไปถึงว่า คุณภาพของสังคมจะเป็นอย่างไรด้วย